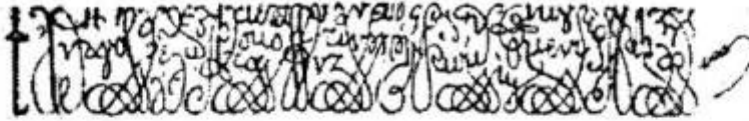

7 Μαΐου 2013

Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος, Ειρήνη και οι συν αυτοίς

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Δημοσιεύεται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 802/11-70 ἀπόφαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν ἐπίσημο κατάταξη τοῦ Ἁγ. Ραφαήλ καί τῶν σὺν αὐτῷ εἰς τό Ἁγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας (σ. 95-97), τήν ὁποία παραθέτομε.

Ἄριθμ. Πρωτ. 802.

Τοὺς τεκμήρια ἔκτακτα τῆς εἰς Χριστόν πίστως αὐτῶν καστομένοῦς, καί ὑπὲρ ταύτης μωτυρικῶς τελειουμένων, ὁμοίς καί ἐγκωμίοις ἕσσει μετὰ πάσης εὐλαβείας σεμνύνειν καί γεράρειν ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ οὔθεν Ἐκκλησία, καί ἅμα τήν τούτων ἐπικαλεῖσθαι μεσίτεϊαν πρὸς τόν εὐλάνθωπον θεόν ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, λάσεως ἀσθενῶν καί ἀπαξιακῶς ὡφέλειαν ψυχικὴν τοῦ χριστωνύμου κληρώματος.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιαῦτα ἔκτακτα τεκμήρια τῆς εἰς Χριστόν πίστως αὐτῶν παρέσχον καί οἱ ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑκατοστῷ τρίτῳ μωτυρικῶς τελειωθέντες Ραφαήλ, ἡγούμενος τῆς τότε ἐν Λέσβῳ καί ἐν τῇ θέσει τῇ γνωστῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα Παρυσία ὑφισταμένης Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Γενεθλίων τῆς θεοτόκου, καί Νικόλαος διάκονος, ἀδελφός τῆς Μονῆς, καί παρθένος Βιρόνη, ἐκ τῶν κατοίκων θερμῆς Λέσβου, οἵτινες καί ἠξιώθησαν μετὰ τὸ μαρτύριον τοῦ χαλοσματος τῆς τῶν θαυμάτων ἐνεργείας παρὰ θεοῦ, ἡ Μετολιότης ἡμῶν μετὰ τῶν κερά ἡμᾶς Ἱερωτάτω Μητροπολιτῶν καί ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καί συλλειτουργῶν, ὑπ' ὄψιν λαβόντες τόν ὄσιον βίον καί τήν μαρτυρικὴν τούτων τελευτήν, ἅμα δὲ καί τὰ προφηθέντα τῆς εὐρέσεως τῶν ἱερῶν αὐτῶν λειψάνων ὑπερφύη γεγονότα καί τὰ ἐπακολουθήσαντα ταύτη πολλὰ θαύματα, κερά ὧν ἀπάντων διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Ἱερωτάτος Μητροπολίτης Μυτιλήνης καί ἀγαπητός ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Ἰάκωβος, συνυποβάλλων ἅμα καί κερά τοῦ ἀπ' αἰῶνων πρὸς αὐτοὺς σεβασμοῦ τῶν πιστῶν τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας Μυτιλήνης, κεκοιθῶτων ἀεὶ καί πιστευόντων κερά τῆς ἀγιότητος αὐτῶν καί ἤδη παρὰ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἀνεγειράντων, καί κερά τῆς κοινῆς δεξιότητος ἐπιθυμίας καί παρακλήσεως πρὸς κατάταξιν αὐτῶν ἐν τῇ τῶν Ἁγίων χορείᾳ. Ἐγνωμεν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τήν προσήκουσαν τοῖς ὀσιομάρτυσι τούτοις ἀπονεμαί τιμήν.

Διὰ καί θεοπρόσημον συνοδικῶς καί διορισόμεθα καί ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως ἀπό τοῦ νῦν καί εἰς τὸ ἔξῃς εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα οἱ εἰρημένοι Ραφαήλ ἡγούμενος καί Νικόλαος διάκονος καί τοσονομάρτης Βιρόνη, οἱ ἐν τῇ ἐν Λέσβῳ παλαιᾷ Μονῇ τῶν Γενεθλίων

Εορτάζει 2 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Βιογραφία

Οι Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη συγκαταλέγονται στη χορεία των Νεοφανών Αγίων και μάλιστα εκείνων που μαρτύρησαν σχεδόν αμέσως μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. Σχετικά με τον βίο τους γνωρίζουμε λίγα πράγματα.

Οι πρώτες πληροφορίες για την ύπαρξη των Αγίων ιστορούνται με θαυματουργικό και αποκαλυπτικό τρόπο από το έτος 1959 μ.Χ. Από μία ανασκαφή που έγινε στη Θερμή της Λέσβου, ανακαλύφθηκε ο τάφος ενός αγνώστου προσώπου, που όπως αποκαλύφθηκε σε συνεχή οράματα, ανήκε στον Άγιο Ιερομάρτυρα Ραφαήλ, ο οποίος μαρτύρησε μαζί με τον Άγιο Οσιομάρτυρα Νικόλαο και την Αγία Ειρήνη.

Ο τάφος και το λείψανο του Αγίου Νικολάου ανακαλύφθηκε στις 13 Ιουνίου 1960 μ.Χ.

Ο Άγιος Ραφαήλ καταγόταν από τους Μύλους της Ιθάκης και γεννήθηκε το έτος 1410 μ.Χ. Το κοσμικό του όνομα ήταν Γεώργιος Λάσκαρης ή Λασκαρίδης και ο πατέρας του ονομαζόταν Διονύσιος.

Πριν γίνει κληρικός είχε σταδιοδρομήσει στο βυζαντινό στρατό και έφθασε

μάλιστα σε μεγάλο βαθμό.

Σε ηλικία τριάντα πέντε ετών γνώρισε ένα ασκητικό και σεβάσμιο γέροντα, τον Ιωάννη, ο οποίος τον προσείλκυσε στην εν Χριστώ ζωή.

Κάποια Χριστούγεννα ο γέροντας κατέβηκε από τον τόπο της ασκήσεώς του, για να εξομολογήσει και να κοινωνήσει τους στρατιώτες και κήρυξε τον λόγο του Θεού. Τότε ο αξιωματικός Γεώργιος, όταν ο γέροντας κατέβηκε πάλι τα Θεοφάνεια, αποχαιρέτισε τους στρατιώτες και τον ακολούθησε. [\(περισσότερα...\)](#)